

An abstract painting featuring a central figure, possibly a woman, rendered in a style that blends realism with abstraction. The figure is composed of various shades of blue, green, and yellow, with visible brushstrokes and textures. The background is a deep, vibrant blue, and the overall composition is vertical. The figure's head is at the top, and the body extends downwards, with the lower part fading into the background. The painting has a sense of movement and depth, with the figure appearing to emerge from the dark blue background.

MUMMO
KATSOO PIMEÄÄN

RIITTA TOIVONOJA

Riitta Toivonoja

Mummo
katsoo pimeään

Kirjan tuotolla tuetaan omaishoitajien virkistystoimintaa.

© 2024 Riitta Toivonoja

TYPOGRAFIA JA TAITTO Ari Liimatainen

KANNEN KUVA Ulla Vorpahl

KUSTANTAJA: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

VALMISTAJA: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6993-5

Pelastusluuri

Oonks mä ennen puhunu sun kanssa
vai onko sillä välii
Kuuntele mua vaikket sä kyllä oikeesti kuuntele
et välitä paskan vertaa
Siellä vaan istut mukavasti ja
kotona oottaa äijä ja kakarat
sä oikeesti mitään tiedä paremmasta
Älä lässytä kun ois sekin vaan nähty
Mä meen nyt katolle ja hyppään
Yks tähdenlento vaan

Miten sä luulet auttavasi
Ett miksiköhän mä sitten
ylipäättään soitan tähän pelastuspuhelimeen
Tajuut sä siellä luurissa
ett mulla on vitun paha olla
Kuulit ihan oikein
Just vitun eikä minkään muun
Mitä sä oikein yrität sönkätä siellä
Mä en jaks enää
en yhtä vitun päivää
Mä olen joutunut semmoseen kuseen
ett en pääse siitä pois
Tää on ihan viimeinen steissi
johon mä soitan

Minä olen, perkele, mies talossa
Poltan sentään kotonani
missä haluan
Eivät siinä akkojen valistussaarnat auta
Käyvät kouluja
ja hyppivät sitten silmille
että hengittäneet pieninä savua
muka käy keuhkoihin että syöpää ja ahtaumaa
tukehtumiskuolema lopussa

Muija ymmärtää
pitää turpansa tukossa
On minulla nyrkit, perkele
Ihan kuin kyykäärmeitä
olisin polvillani hypyttänyt
perkeleen perkele

Kuule sinä nyt vuorostasi minua
niitten taivaallisten vehkeittesi ääressä
Mä en kuule haluu ett tänä iltana mulle
soittaa ykskään itsemurhakandidaatti
Mä en kestä, en tosiaan
kun ne uhkaa ajaa päin rekkaa
kallioleikkausta
vääntää kaasuhanat auki
nukuttaa itsensä ikiuneen
Nääthän sä itsekin ettei
ne selviä tässä elämän pärjäämössä
Mitä mä sanon niille?
Etten itsekään oikein pärjää
Vai?

TUULISEN PUUN VARJO
ALATI UUDEKSI SYNTYVÄ MUOTO
VALON JA PIMEÄN MUUTTUVA TILA
AUKINAISIN RAJOIN

Riitta Toivonoja

Maiseman tyhjiys (2015)
Viileiden vesien kirkkaat linnut (2019)
Aika ennen lumen tuloa (2020)
Lumessa kuultava valo (2021)
Mummo riitelee Jumalan kanssa (2022)
Mummo katsoo pimeään (2024)

Kannen kuva **Ulla Vorpahl**
Kansi **Ari Liimatainen**

bod.fi/kirjakauppa
ISBN 978-952-80-6993-5

